

Bülbüle Hasbihal

– Nuri Baş · 17 Nisan 2022

Gene hicrana büründü gönül gene eder feryat
Derdi bilirdin ey bülbül neden susarsın sen heyhat?
Az mı feryat ettik sen'le, seher vaktinde bağlarda
Şimdi gönülden dertliler bakıp halime ağlar da...

Hicranlı gönlümden akan yaşlar doldu pınarlara
Ağladı, ağlattı... masal oldu ulu çınarlara.
Savurunca kavruk rüzgâr diyar diyar, belde belde
Sanki bestelenmiş şarkı oldu bütün gönüllerde.

Hüzünlendi bulutlar bak, gözyaşın' döküyor yere
Dilenci gibi şu gönlüm merhametin mi dilene?
Ey bülbül nedir şu kastın hani sen çok vefâlıydın?
Bilmez miydim sen de benim gibi Rabb'a sevdalıydın.

Söyle şimdi beni neden koydun yalnız ve bi-çare?
Sen misin Hakk yolda mecnun yoksa ben miyim divane?
Haydi ne olursun gel bak bu nağme sensiz gitmiyor
Yol uzun, yol çetin... Bil ki yalnız bu yollar bitmiyor.

Susma ey bülbülüm susma, cevap ver bu feryadıma
Sen koşmazsan kimler koşar ki benim şu imdadıma.
Gene olsun seninle şen ve şakrak şafaklar ,çağlar
Bak, gör bi-çare yoldaşın, yolun gözler durmaz ağlar.

Susma, gönülden bir kere haykır da "ALLAH" de yeter
İşte o zaman inan ki bütün dertlerimiz biter.

Nuri Baş